

מרווחים, שי עיד אלוני ויונתן לוי, מראה הצבה

מרווחים - תערוכה משותפת ליונתן לוי ושי עיד אלוני

אוצרת - ליאורה

20.5.11 - 23.3

'מרווחים', תערוכתם המשותפת של יונתן לוי ושי עיד אלוני, מבקשת לבחון את האופן בו האינדיבידואל מממש את תוקפו דרך הדיאלוג עם האחר.

יונתן לוי, פתוח וסגור 2010, מדיה מעורבת על קנבס, 190X130

לוי מפיץ חיים במרווחים בין דמויותיו; הוא מבקש להבחין בשפת הגוף, במחוות, בדיאלוג הנוצר בניהן. הוא מצייר אותן עד לרגע בו הן כבר לא מתקיימות לבדן ואז מניח להן, שזורות זו בזו, מכילות זו את זו, מקיימות האחת את השניה כאילו אין להן תוקף נפרד.

מרווחים, שי עיד אלוני ויונתן לוי, מראה הצבה

מנגד, מציג שי עיד אלוני את המגדלים הפצועים שהציג לראשונה בארט TLV ב-2008. מגדליו של עיד אלוני מוצגים כצביר אלמנטים פאליים המציגים אדריכלות מודרנית הכובשת את המרחב, אדריכלות כוחנית, ראוותנית ודינמית. הרצון האנושי משחר הימים להגיע גבוה ככל שניתן יצר תחילה תחרות בין האדם לטבע, אך במהרה הפך למלחמת כוחות ומעמדות שבין האדם לעצמו, על הרצון להיות חזק ולשלוט בעליונות המרחב, להגיע גבוה יותר ומהר יותר. מגדליו הפצועים של עיד אלוני מציגים את הדיאלקטיקה שבצורך להיבדל מהאחר רק בשביל לשלוט בו, ללא הרצון להינתק ממנו באמת כי הרי במעמדו הנוכחי הוא מקיים את מעמדי.

מרווחים, שי עיד אלוני ויונתן לוי, מראה הצבה

המפגש בין לוי לעיד אלוני, כדיון ויזואלי, הינו במובן זה חלק מסוגיה רבת השנים הדנה באדם כברייה פוליטית-חברתית כפי שתאר אריסטו בספרו "פוליטיקה" את האדם כ-"זואון פוליטיקון" (כמו גם לאורך ההיסטוריה; ניטשה, לוינס, בובר, מארקס, היידגר, דה-בבואר ורבים אחרים).

יונתן לוי, מחפש החלומות 2011, מדיה מעורבת על קנבס, 120X120 ס"מ

יונתן לוי, בצבעוניות עזה וחושניות אקסטטית, מבקש לזקק את הרגשות הנוצרים במרווחים שבנינו. בשיחות עם האמן, מבהיר לוי כי הוא סיגל לעצמו מבט התר אחר מחוות ומניירות אנושיות בכל סיטואציה בה הוא נמצא, כתייר בארץ זרה המנסה לפענח את הנאמר גם ללא הבנת השפה. לוי מבקש לשחזר בסטודיו את אשר ראה, באופן בו הציור מכתیب את צרכיו. לוי איננו מתכנן את דמויותיו, הן נוצרות בתהליך מפרך המתחקה אחר האינטראקציה בניהן. בכך הוא יוצר חוויה אופטימית שלעיתים נדמית כאוטו ארוטיקה קבוצתית אשר פסקה כאשר לא נותר עוד מקום לתנועה.

שי עיד אלוני, מגדל #13, 2009, מדיה מעורבת, 193X30X21 ס"מ (פרט)

מנגד מציג עיד אלוני מבט מפוקח אל מול עתיד מאולתר. מגדליו נושאים דיאלקטיקה פנימית. הם עשויים שאריות תעשייתיות, העשויות מעץ רך, אותם ליקט האמן במשך שנתיים, חתך, עיוות, ערם כמגדלים ויצר אסופה אשר מקיימת בתוכה מאבק שנדמה כי אנו עדים לו במלוא עוצמתו בכל רגע בו נבנה עוד מגדל בלב שכונה תל-אביבית. המגדלים של עיד-אלוני שונים זה מזה אך בה בעת דומים להפליא, ייחודיותם נדמית כלא רלוונטית, שכן כמקבץ הם כוח. בספרו "הויה וזמן" (Sein und Zeit), מדבר היידגר על האופן היומיומי בו אנו מתעקשים לכונן את עצמנו כנבדלים וכאשר אנו

חושבים שאנו מצליחים בכך, אנו רק מנציחים את האופן שבו האחר שולט בנו. העצמיות שלנו נגזלת מאיתנו כאשר האחר גוזל את ההויה שלנו בתור יחיד. עיד אלוני מציג דרך דיאלוג בין אוביקטים שאלות בדבר כוחו של האינדבידואל מול זה של הקבוצה אליה הוא משויך, אם מבחירה ואם לאו, שאלות על הצורך האנושי בהשתייכות לקבוצה כזו, בקבלה, בכוחניות אל מול חסד וחמלה.

יונתן לוי, סיכות וחתכים, מדיה מעורבת 2011, 120X120 ס"מ

יונתן לוי ושי עיד אלוני מציגים שני אופני התייחסות פוטנציאליים לאחר; יחס אינסטרומנטאלי אל מול יחס הומני. לוי מציג בציוריו רגעים של דיאלוג בינאיש נשגב, אשר מתקיים רק ברגע שהאדם פוגש את האלוהי, דרך מפגש עם זולתו. לעומתו, מצביע עיד אלוני על הניכור אשר בחוויה הבינאישית בעולם המודרני, כאשר אדם פונה לזולתו מתוך יחס של תועלתנות. יחס זה אינו חייב להיות מרושע ומניפולטיבי בבסיסו ונדמה כי הוא שכיח במציאות היומיומית של כולנו, אך מעצם הוויתו, בכוחו להגדיר אותנו.

מרווחים, שי עיד אלוני ויונתן לוי, מראה הצבה